

عنوان مقاله:

مطالعه و ارزیابی مبانی اصول طراحی فضاهای شهری با تاکید بر زمینه انسان گرایانه

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی و هشتمین کنفرانس ملی برنامه ریزی و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

معصومه وحدانی نسب - کارشناس ارشد مهندسی معماری

اسدالله ابراهیم زاده - کارشناس ارشد مدیریت

خلاصه مقاله:

توجه به انسان و خصوصیات او از دوره ی رنسانس نشست گرفت اما دیری نپایید که با وقوع انقلاب صنعتی و ظهور سبک مدرن این موضوع جای خود را به تکنو مداری داد. تا اینکه از دهه شصت میلادی، موضوع پست مدرن به صورت یک سبک مهم مطرح شد و انتقادات زیربنایی به اندیشه منطق گرای مدرن وارد گردید. زمینه گرایی یکی از دیدگاه های رایج در معماری و شهرسازی است که در ذیل سبک پست مدرن طبقه بندی می شود. نظریه های مربوط به زمینه گرایی ابتدا به عرصه های کالبدی، تاریخی و اجتماعی فرهنگی راه یافتند و سپس به ابعاد انسانی گرایش پیدا کردند. هدف از این نوشتار آشنایی با مبانی زمینه گرایی و تدقیق در مفهوم زمینه انسان گرایانه به عنوان یکی از زیرشاخه های مهم این دیدگاه در بستر فضاهای شهری است. اهمیت این موضوع در آن است که در برای اولین بار، رویکرد زمینه گرا با مبانی نظری مدون در چارچوب پارادایم پست مدرن بر زمینه انسان گرایانه تاکید می کند. روش تحقیق در این مطالعه توصیفی و تحلیلی بوده و از روش اسنادی استفاده شده، به این صورت که با مراجعه به کتاب ها، نشریات و سایت های مرتبط اطلاعات موردنظر گردآوری شده است. برای نیل به اهداف زمینه انسان گرایانه در طراحی یک فضای شهری و در راستای دستیابی به چشم انداز شهرسازی پایدار، یاری جستن از ارزش های فرهنگی در جهت معنا دهی به فضا و در نهایت تبدیل آن به مکان توصیه می شود. برای این مهم شهر ساز باید خود را در جایگاه مردم دیده و از نظرخواهی و ارتباط با ردم بهره بگیرد.

کلمات کلیدی:

فضای شهری، زمینه، زمینه گرایی، زمینه انسان گرایانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/646794>

